

uitspraak verzet

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 17/1893 V

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 27 juni 2017 op het verzet van

A.B. Hofstede, te 's-Hertogenbosch, opposant

Procesverloop

Opposant heeft bij ongedateerd beroepschrift, binnengekomen bij de rechtbank op 8 maart 2017, beroep ingesteld tegen het door de Hoge Raad niet tijdig nemen van een beslissing op zijn verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur van 8 januari 1917.

Bij uitspraak van 31 maart 2017 heeft de rechtbank zich met toepassing van artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) onbevoegd verklaard van dat beroep kennis te nemen.

Opposant heeft tegen deze uitspraak verzet ingesteld.

Opposant heeft niet verzocht om op een zitting te worden gehoord. De rechtbank ziet reden om direct uitspraak te doen.

Overwegingen

1. De rechtbank stelt voorop dat in de verzetprocedure alleen de vraag voorligt of zij de uitspraak, waarvan verzet, mocht doen zonder de zaak eerst ter zitting te behandelen (hierna: vereenvoudigd afdoen). Op grond van artikel 8:54, eerste lid, van de Awb is de rechtbank daartoe bevoegd indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat zij kennelijk onbevoegd is.
2. Volgens de uitspraak waarvan verzet heeft de rechtbank zich bevoegd geacht de zaak vereenvoudigd af te doen omdat de Hoge Raad volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een onafhankelijk, bij wet ingesteld orgaan is dat met rechtspraak is belast als bedoeld in artikel 1:1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Awb. De Hoge Raad is derhalve geen bestuursorgaan en als gevolg daarvan is het niet tijdig nemen van een besluit op het verzoek van eiser geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb en kan hiertegen geen beroep worden ingesteld.
3. Naar de opvatting van opposant heeft de rechtbank de zaak ten onrechte vereenvoudigd afgedaan. Hij voert daartoe – samengevat weergegeven – aan dat de conclusie van de rechtbank dat de Hoge Raad geen bestuursorgaan is, voorbarig is gelet op artikel 1:1, derde en vierde lid, van de Awb. Opposant wijst erop dat hij de Hoge Raad heeft verzocht om openbaarmaking van alle documenten inzake de financiering, door of via de Hoge Raad, van de door de Hoge Raad in de herzieningsprocedure van de heer Huseyin Baybasin aangestelde deskundige Van der Heuvel, dat de heer Baybasin een

rechtverrijkende als bedoeld in artikel 1:1, derde lid, van de Awb is van de handelende ambtenaar de advocaat-generaal mr. D. Ahen en dat het verzoek niet ziet op het rechtsprekende deel van de Hoge Raad, maar op de vermogensrechtelijke gevolgen, te weten de financiering van experts. Volgens opposant heeft de wetgever niet beoogd het bestuurlijke deel van de organisatie uit te sluiten van het afleggen van verantwoording. Nu volgens opposant sprake is van een bestuurlijke aangelegenheid die niet direct toeziet op het rechtsprekende deel van de Hoge Raad, is hierop de Awb van toepassing en is de bestuursrechter wel degelijk bevoegd om over het beroep te oordelen.

4. De rechtbank overweegt dat hetgeen opposant in verzet heeft aangevoerd, niet kan afdoen aan de omstandigheid dat de Hoge Raad een onafhankelijk, bij wet ingesteld orgaan is dat met rechtspraak is belast als bedoeld in artikel 1:1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Awb en dus geen bestuursorgaan. Uit de memorie van toelichting (MvT, Parl. Gesch. Awb I, p. 134) bij dit artikel blijkt voorts dat indien rechterlijke organen andere dan rechterlijke functies uitoefenen, de regels van de Awb toch niet op dat handelen van toepassing zijn. Voor zover (beslissingen op het gebied van) financiering van experts door de Hoge Raad zou moeten worden gezien als beslissingen van het niet-rechtsprekende deel van de Hoge Raad, is dus evenmin sprake van een bestuursorgaan. Het derde lid van artikel 1:1 van de Awb vindt geen toepassing nu niet is gebleken dat opposant in zijn hoedanigheid ten opzichte van de Hoge Raad als ambtenaar moet worden gezien. De vaststelling in de uitspraak van 31 maart 2017, dat het beroep van opposant niet was gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Awb, is naar het oordeel van de verzetrechter dan ook juist. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat zij niet bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

5. Gelet daarop heeft de rechtbank zich in de uitspraak, waarvan verzet, terecht bevoegd geacht de zaak vereenvoudigd af te doen. Het verzet is derhalve ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het verzet ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L.E. Bakels, rechter, in aanwezigheid van mr. I.N. Powell, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 27 juni 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen in de bodemzaak op:

29 JUN 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.